

Kaj bi slabili to podobo, pristavljajoči to ali óno vražo naših dnij Bralcem so znane, in ni jih treba dolgočasiti ž njimi. Poleg drugih je vsakdo menda slišal na svoje uhó: »Petek, slab za četek«! — Ko sva bila z očetom leta 1842. namenjena v ponedeljek na Koroško, deževalo je; zató nisva odrinila, dokler se ni zvedrilo. Pride petek, prvi lepi dan; mislim si: »Danes pojdeva!« oče pa pravijo méni nič, tebi nič: »Danes ne, počakajva sobote!«

Cerkveni učenjak Krizostom in nekateri cerkveni zbori v srednjem veku (v Augsburgu leta 1548. in v Bordeauxu leta 1583.) svarili so ostro krive vere v usodne dni. Prav takó so spoznali tudi mahomedanski bogoslovci, da je takšna vraža proti pravilom izlamovim; turški bogoslovec šestnajstega stoletja dostavlja svojemu svarilu to-le:

»Čas sploh ni drugega nego določena mera gibanja med zvezdami in našim svetom, in ta mera, po kateri se gibljejo svetovi, ima do cela jednako svojstvo; torej ni nikakor upravičeno réči: ta ali óni konec te mere, ta ali óni dan ima drugo svojstvo nego drugi. Srečne in nesrečne dni si pripravlja človek sam sebi, kakor izvršuje kaj dobrega ali kaj hudega.«

Pri trpinovem pogrebu.

K počitku sem večnemu spremil možá,
Ki dôkaj mu bilo trpeti,
Ki mnogo jadú in gorjá je prebil,
Odkár mu je bilo živeti.

Da videl te nisem, trpinov pogrèb:
Zamolкло so peli zvonovi,
Med tožno zvonenje srce stiskajóč
Jokú so se čuli glasovi.

K počitku sem večnemu spremil možá,
Oskromna mu bila je krsta,
Ni vancev pred njó, ni trakóv — in za njó
Neznatna pogrèbnikov vrsta!

Premišljal sem . . . Nékdaj pa tiho sem zrl
Pogrèbni sprevòd bogatina —
Mordà mi zató siromaški pokòp
Trpinov ne gré iz spomína? . . .

Tam venci, trakóvi, srebró in zlató
In množica ljudstva nešteta —
Le tukaj ničesar ko nekaj sirót,
Ki smrt jim je vzela — očeta!

Solzé so pretakali tukaj in tam,
Na krsto je gruda hobnela,
Bogátcev sem gledal solzé in sirót —
Tedàj mi je duša vzkípela . . .

Na videz so tekle, bogatci, solzé,
Ki vi ste takrát jih točili,
A ves vaš odtehtajo toge nakit
Solzé, ki ubožci jih lili! . . .

Gr. Novák.

